

★ બિરિમહી તઆલા ★

* પ્રકાશન નં. ૧૯૮ *

બીમારપુસી

સંપાદક :

હસન ભડકોદ્રવી

પ્રકાશન અને પ્રસારણ વિભાગ

દારુલ ઉલૂમ અરબિયહ ઇસ્લામિયહ ભરુચ

મહમૂદનાગર, મુ.પો.કથારીઆ-૩૯૨૧૬૭

તા.જિ.ભરુચ (ગુજરાત) ઇન્ડિયા.

હતના આઢાળ, ઇયાહતની હુઆઓ અને આ વિષેના અન્ય ઇરશાહાતે નબવી સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ.

ઇયાહતનો હુકમ :

ઇયાહત યા બીમારપુર્સી વિષે નબીએ કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમના કેટલાક ઇરશાહાત અત્રે ટાંકવામાં આવે છે :

(૧) હઝરત અબૂ મૂસા અશઅરી (રહિ.) બયાન કરે છે કે અલ્લાહના રસૂલ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમે ફરમાવ્યું :

“ભૂખ્યાને ખાણું ખવરાવો અને બીમારની ઇયાહત કરો, બીમારની ખબર પૂછવા જાઓ.” (બુખારી શરીફ)

(૨) રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમે ફરમાવ્યું :

“પ્રત્યેક મુસલમાન પર બીજા મુસલમાનના પાંચ હક્કો છે, જે પૈકી બે આ છે :

—સલામનો જવાબ દેવો.

—બીમારની ઇયાહત કરવી.” (બુખારી-મુસ્લિમ)

(૩) હઝરત બરાઅ ઇબને આઝિબ (રહિ.) બયાન કરે છે કે અમને રસૂલે અકરમ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમે બીમારની ઇયાહતનો હુકમ દીધો. (બુખારી-મુસ્લિમ)

(૪) સહાબએ કિરામ (રહિ.)માંથી જ્યારે કોઈ બીમાર પડી જતું તો હુઝૂરે અકરમ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમે તેમની ઇયાહત માટે તશરીફ લઈ જતા હતા. (આહુલ મઆહ)

બીમારપુર્સીના સવાળ :

હંઝરત અલી મુર્તઝા (રહિ.) હુઝૂરે અકહસ સદ્દલાહુ અલયહિ વ સદ્દામનો ઇરશાહ આ પ્રમાણે નકલ કરે છે :

“જે માણસ સાંજે કોઈ બીમારની ઇયાહત કરે છે તો તેની સાથે સિત્તેર હંઝર ફરિશ્તા નીકળે છે અને સવાર સુધી એના માટે મગફિરતની દુઆ કરે છે અને તેના માટે જન્નતમાં એક ટૂકડો નક્કી થઈ જાય છે અને જે માણસ કોઈ બીમારની ઇયાહત માટે સવારમાં આવે છે તો તેની સાથે સિત્તેર હંઝર ફરિશ્તાઓ નીકળે છે અને સાંજ થતાં સુધી તેના માટે મગફિરતની દુઆ કરતા રહે છે તથા તેના માટે જન્નતમાં ફળફળાદી અને મેવાઓનો એક બાગ મખસૂસ થઈ જાય છે.” (સુનનુ અબી દાવૂદ)

હંઝરત અનસ ઇબ્ને માલિક (રહિ.)થી રિવાયત છે :

“જેણે વુઝૂ કર્યું અને સુંઢર વુઝૂ કર્યું અને પોતાના મુસલમાન લાઇની ઇયાહત કરી તો તે જહન્નમથી સિત્તેર વર્ષના અંતર જેટલો દૂર થઈ ગયો.” (અબૂ દાવૂદ)

હંઝરત અબૂ હુરયરહ (રહિ.)થી રિવાયત છે કે રસૂલુલ્લાહ સદ્દલાહુ અલયહિ વ સદ્દામે ઇરશાહ ફરમાવ્યો :

“જે માણસ કોઈ બીમારની ઇયાહત કરે છે અથવા પોતાના કોઈ લિલ્લાહિ લાઇની ઝિયારત કરે છે તો અદ્દાહ તઆલા પુકારે છે કે તમે ઘણા જ સારા માણસ છો, તમારું

ચાલવું પણ મુબારક છે અને તમે જન્નતમાં ઠેકાણું બનાવી લીધું.” (મુસ્નદે અહમદ, જન્નતકી ૪૦ રાઉં-૨૯)

હઝરત સવબાન (રહિ.)થી રિવાયત છે કે નબીએ કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમે ઇરશાદ ફરમાવ્યો :

“જ્યારે કોઈ મુસલમાન પોતાના મુસલમાન ભાઈની ઇયાહત કરે છે તો તે જ્યાં સુધી પાછો ફરતો નથી ત્યાં સુધી જન્નતના ખુર્કુમાં રહે છે. પૂછવામાં આવ્યું : હે અલ્લાહના રસૂલ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમે ! જન્નતના ખુર્કુથી શું મુરાદ છે ? આપે ફરમાવ્યું : એનાં મેવા અને ફળ.” (મુસ્લિમ)

હઝરત બખિર (રહિ.)થી રિવાયત છે, રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમે ઇરશાદ ફરમાવ્યો :

“જે માણસ કોઈ બીમારની ઇયાહત કરે છે તો તે રહ-મતમાં ઘૂસી જાય છે અને જ્યારે તેની પાસે બેસે છે તો અલ્લાહ તઆલાની રહમત તેને ઢાંકી લે છે.”

(કશકુલ અસ્તાર, અહમદ, બઝાર)

બીમારે ઇયાહત માટે આવનારાઓની સામે ખાવા કે પીવાની કોઈ ચીજ ધરવી નેહએ, કારણ કે હઝરત અનસ (રહિ.)થી રિવાયત છે કે એક કૌમના કેટલાક લોકો એમની પાસે ઇયાહત માટે આવ્યા તો એમણે કહ્યું : હે દીકરી ! અમારા સાથીઓ માટે કંઈક લઈ આવો, ચાહે તે એક ટુકડો જ કેમ ન હોય, કારણ કે મેં રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ

અલયહિ વ સદ્દમથી સાંભળ્યું : “મકારિમે અખલાક (સુંદર અખલાક) જન્નતના આ’માલમાંથી છે.”

(મુઅજમે અવસત લિતખરાની)

ખંદાની ઇયાદત એટલે અદલાહની ઇયાદત :

હંઝરત અબૂ હુરયરહ (રઠિ.) રિવાયત કરે છે કે નબીએ કરીમ સદ્દલ્લાહુ અલયહિ વ સદ્દલમે ફરમાવ્યું કે :

“અદલાહ તઆલા કિયામતના દિવસે ફરમાવશે, હે આદમ (અલૈ.)ના પુત્ર! હું બીમાર પડેલો તો તેં મારી ઇયાદત ન કરી. ખંદો અરજ કરશે, હે મારા રખ! તું રખખુલ આલમીન છે, તમામ જગતોનો પાલનહાર છે. હું તારી ઇયાદત કેવી રીતે કરત?!”

અદલાહ તઆલા ફરમાવશે :

“તું જાણતો હતો કે મારો ફલાણો ખંદો બીમાર છે; પરંતુ તેં એની ઇયાદત ન કરી. કાશ, તું જાણતો હોત કે જો તું તે ખંદાની ઇયાદત કરત તો મને તેની પાસે પામત!”

(મુસ્લિમ શરીફ)

આપે જોયું કે ખિદમતે ખલ્ક-લોકસેવાના આ મહત્વંત અંશનો ઠરજજો કેટલો ઊંચો છે. અદલાહ તઆલાએ ખંદાની ઇયાદતને પોતાની ઇયાદત સમાન લેખાવી છે, હાલાંકે તેની પવિત્ર ઝાત આવા તમામ તકાદાઓથી પર અને ઉચ્ચતર છે.

બીમારપુર્સીના સંઢર્ભમાં આ વાત ખાસ ઉલ્લેખનીય છે કે બીમાર માટે સ્વજન અથવા પરાયા હોવાનું કોઈ બંધન નથી. કોઈ પણ હોય, અમીર હોય કે ગરીબ, રિશ્તેદાર હોય કે ગેર રિશ્તેદાર, પરિચિત હોય કે અપરિચિત, દરેકની તીમારદારીનો અજર મળે છે.

મિઝાજ-પુર્સીની રીતભાત :

હઝરત અબૂ ઉમામહ (રદિ.) બયાન કરે છે કે બીમારની મિઝાજ-પુર્સી આ પ્રમાણે કરો કે તમે એની પેશાની પર પોતાનો હાથ મૂકો અથવા એના હાથ પર હાથ મૂકો અને એને પૂછો : તબીઅત કેવી છે ? (તિરમિઝી શરીફ)

હુઝૂર સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ બીમારની પાસે તશરીફ લઈ જતા અને તેના સિરાણે બેસી પૂછતા : “તબીઅત કેવી છે ?” (આદુલ મઆઢ, અહકામે મરિયત)

નબીએ કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ ઇયાઢત માટે તશરીફ લઈ જતા તો બીમારની પેશાની અને નખઝ (નસ) પર હાથ મૂકતા અને જો તે કોઈ ચીઝ માંગતો તો તે ચીઝ માંગાવતા અને ફરમાવતા : બીમાર જે માંગે તે એને આપો, અગર તે ચીઝ તેના માટે નુકસાનકારક ન હોય તો. (હિસ્ને હસીન)

કદી આપ બીમારની પેશાની પર હાથ મુખારક મૂકતા, પછી તેની છાતી અને પેટ પર હાથ મુખારક ફેરવતા અને હુઆ કરતા : હે અલ્લાહ ! એને શિક્ષા દે... (આદુલ મઆઢ)

“બીમારની તીમારદારીનો તરીકો આ છે કે તમે બીમાર પર પોતાનો હાથ મૂકો અને તેને પૂછો કે આપની સવાર કેવી ગુઝરી? આપની સાંજ કેવી પસાર થઈ?”

ઉપરોક્ત અહાદીયથી સ્પષ્ટ થાય છે કે બીમારની તીમાર-
દારીનો હેતુ માત્ર ખબર અંતર પૂછવાનો જ નથી; બલકે
મૂળ ઉદ્દેશ બીમારને રાહત અને સુકૂન પહોંચાડવાનો છે.
આપણે કોઈનું ઠઠ્ઠું તો વહેંચી શકતા નથી; પરંતુ સૌમ્ય
સ્વભાવ, મિલનસારી અને સુંદર વાણીથી તેનું દિલ જરૂર
ખહેલાવી શકીએ છીએ અને તેનો ગમ જરૂર હલકો કરી
શકીએ છીએ.

બીમારના માથે હાથ મૂકવાથી અથવા તેના હાથ પર હાથ મૂકવાથી જ્યાં તેના તાવની તીવ્રતાનો ખ્યાલ આવે છે. ત્યાં એનાથી પોતાની દિલ્લચરુપી અને બેતકલ્લુકી (ધનિષ્ઠ સંબંધ) પણ પ્રગટ થાય છે, અને આ તે ચીજ છે, જેની એક બીમારને શાયદ જરૂરત રહે છે.

બીમારની સાથે ખુશદિલી :

હાજરત અબૂ સઈદ ખુદરી (રઠિ.) રસુલુલ્લાહ સદ્દિકાહુ
અલયહિ વ સદ્દમના મશહૂર સનોખી છે. આપ હુજૂર સદ્દ-
મનો ઇરશાદ નકલ કરે છે :

“જ્યારે તમે કોઈ બીમારની પાસે જાઓ તો તેની સાથે તેની ઠરાઝીએ ઉમર (દીર્ઘ આયુષ્ય) વિષે વાતચીત કરો, કારણ કે એવી વાતો બનનારી કોઈ ચીજને ટાળી શકવાની તો નથી. અલબત્ત, એનાથી બીમારનું દિલ ખૂશ થઈ જાય છે.” (ઈબ્ને માજહ)

હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઈબ્ને અબ્બાસ (રઠિ.)થી રિવાયત છે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ એક ગામડિયાની ઇયાહત માટે તશરીફ લઈ ગયા અને હુઝૂર સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમનો મા'મૂલ (કાર્યનીતિ) આ હતો કે જ્યારે આપ કોઈ બીમારની ઇયાહત માટે તશરીફ લઈ જતા તો એને ફરમાવતા :

لَا بَأْسَ ظُهُورِ انْشَاءِ اللَّهِ

[કોઈ ખતરાની વાત નથી. જો અલ્લાહ તઆલાએ ચાહ્યું તો આ બીમારી તમારા માટે પાકીઝગી અને સલામતીનું નિમિત્ત બની જશે.]

આ સંઠર્ભમાં હુઝૂર સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમનો અન્ય એક ઇરશાદ છે :

“જ્યારે તમે કોઈ બીમારની પાસે જાઓ તો એની સાથે સારી વાતો કરો.”

હઝરત ઉમ્મે સલમા (રઠિ.) કહે છે કે જનાબ રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમે ફરમાવ્યું કે જ્યારે તમે બીમારની

પાસે જાઓ. અથવા કોઈ કરીબુલ મર્ગ (મૃતઃપ્રાય) માણુ-
સની પાસે જાઓ તો તેની સામે લલાઈનો કલિમહ (લલી
વાતો) ઝબાનથી કાઢો, કારણ કે તમે જે કાંઈ કહો છો તેના
પર ફરિશ્તા આમીન કહે છે. (મુસ્લિમ-મિશકાત)

હુંઝૂરે અકહસ સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમના ઉપરોક્ત
ધરશાહાતથી માર્ગદર્શન મળે છે કે :

(૧) બીમારની સાથે તેના દીર્ઘ-લાંબા જીવન વિષે
વાતચીત કરો. બેશક, તમારી વાતોથી કઝાએ ધલાહી ટળ
વાની નથી; પરંતુ બીમારના હિલને જરૂર શાંતિ-સુકૂન
અને સંતોષ મળશે.

(૨) બીમારને આશ્વાસન આપો કે અદ્વાહ તઆલાએ
આહું તો લય જેવું કશું નથી, જલદી સાડું થઈ જશે.

(૩) જ્યારે પણ કોઈ બીમારની પાસે જવાનું થાય
તો તેનાથી સારી વાતો કરો. નિરાશાજનક અને લયાવહ
વાતો ન કરો.

મુખ્તસર ઇયાદત :

ઇયાદતના વિષય પર હઝરત સઈદ ઇબ્નુલ મુસયિબ
(રહિ.)થી આ હદીષ બયાન થયેલી છે :

“અજર અને સવાબની દૃષ્ટિએ અફઝલ ઇયાદત આ છે
કે બીમારની પાસે થોડો સમય રોકાણ કરવામાં આવે.”
(ફતહુલ કદીર)

હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને અબ્બાસ (રહિ.) ફરમાવે છે કે બીમારની પાસે ઇયાહત કરવામાં શેર અને કોલાહલ ન કરવો અને થોડું બેસવું પણ સુન્નત છે. (મિશકાત શ.)

હઝરત અનસ (રહિ.)થી રિવાયત છે કે નબીએ કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમે ફરમાવ્યું :

“બીમારની ઇયાહત માટે જનાર માણસ તેની પાસે વધુ વાર ન બેસે, કારણ કે બીમારની પાસે વધુ વાર બેસવું નાપસંદ વાત છે.”

બીમારની મુનાસિબ બીમારપુર્સી આ છે કે બીમારપુર્સી કરવાવાળો તેની પાસેથી જલદી ઉઠી જાય.

(ઉસ્વએ રસૂલે અકરમ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)

નબીએ ઉમ્મી સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમના હિકમતપૂર્ણ-હડાપણુભર્યા ઇરશાહાત પર ચિંતન-મનન કરો. એમાં હિકમત અને બુદ્ધિના કેટલાં ખજાના છુપાયેલાં છે અને એવું કયું પાસું છે જે આપની નજરથી અદ્દશ્ય રહી ગયું હોય. ખરેખર, આપ ખત્મુલ મુરસલીન અને રહમતુલ લિલ્લાહીન છે.

ઇયાહત માનવજીવનમાં ખિદમતે ખલ્ક (લોકસેવા)નો એક નાનકડો અંશ છે; પરંતુ અમલમાં નાનકડા, પણ અજરમાં મોટા. આ કામના દરેક પાસા ઉપર પણ આપ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમે પ્રકાશ પાડ્યો છે. ફરમાવે છે : બીમારની ઇયાહત કરો કે આ એક મોટી ઇબાહત છે; પરંતુ તેની પાસે થોડી વાર થોભો. બીમારની પાસે ઇયાહતે જના-

રાઓનું લાખું રોકાણ મકરૂં (નાપસંઠ) કૃત્ય છે. વ્યવહારુ જીવનમાં આપણે નિહાળીએ છીએ કે ખરેખર, લાંબા રોકાણથી બીમારને, બીમારના ઘરવાળાઓ અને સંબંધીઓને ભારે મૂંઝવણ થાય છે.

અલબત્ત, જે બેતકલ્લુક માણસને બીમાર પોતે પોતાની તસલ્લી અને આનંદ માટે બેસાડવા ચાહે તો તેને વધુ સમય બેસાડવામાં કશો વાંધો નથી.

ત્રીજા દિવસ પછીની ઇલાહત :

હંઝરત અનસ (રહિ.)નું બયાન છે કે રસૂલે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ બીમારની ઇલાહત ત્રણ દિવસ પછી ફરમાવતા હતા. (ઇબ્ને માજહ, કઝોની, તખરાની)

હંઝરત અનસ (રહિ.)નું ઉપરોક્ત બયાન કે હંઝૂર સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ ત્રણ દિવસ પછી બીમારની ઇલાહત માટે તશરીફ લઈ જતા હતા, શક્ય છે કે આ બયાન કોઈ ખાસ પ્રકારના બીમાર માટે હોય. આ પણ સંભવ છે કે હંઝૂર સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમના અત્યંત પ્રવૃત્ત જમાનાની આ સ્થિતિ હોય. મઠની ઝિંઢગીમાં આપ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમના રાત-દિવસ દીનની તખલીગ, યાદે ઇલાહી અને આપની ખિદમતમાં આવતા પ્રતિનિધિ મંડળોની મુલાકાતોના કારણે આપ બેહદ વ્યસ્ત રહેતા હતા. વારંવાર કાફિરોના આક્રમણો થઈ રહ્યાં હતાં. નિતનવી સમસ્યાઓ ઉપસ્થિત થતી હતી. આ સર્વ છતાંય આપ ખિદમતે ખલકના પોતાના આ પુરાણા અંદાઝને વળગી રહ્યા.

“ઝાહુલ મઆહ” (અહકામે મચ્ચિત)માં છે કે બીમારની ઇયાહત માટે કોઈ દિવસ યા સમય નિયુક્ત કરવું નબીએ કરીમ સદ્લલ્લાહુ અલ્લયહિ વ સલ્લમની પાવત્ર સુન્નતમાંથી ન હતું; બલકે આપ રાતદિવસ ગમે તે સમયે (જરૂરત મુજબ) બીમારોની ઇયાહત ફરમાવતા હતા.

અલબત્ત, ઇયાહત માટે યોગ્ય સમયની પસંદગી પણ અત્યંત જરૂરી છે. બીમારના આરામના સમયે અથવા તેના કોઈ નિત્યક્રમ (મા’મૂલ)માં બલેલ પડે એવા સમયે જવું દુરુસ્ત નથી. તીમારદારોને પહેલેથી પૂછી લેવું બેહતર છે કે ઇયાહતનો મુનાસિબ સમય શું રહેશે.

મવલાના મુફતી જસ્ટિસ મુહમ્મદ તકી ઉસ્માની સા. લખે છે :

“જો કોઈ માણસથી મુલાકાત બીમાર માટે નુકસાન-કારક હોય તો એવી સ્થિતિમાં મુલાકાતનો આગ્રહ કરવો બિલકુલ નાબઘજ છે. એવી સ્થિતિમાં બહારથી જ બબર અંતર પૂછી લેવાથી અને દુઆ કરવાથી ઇયાહતની ફઝીલત પ્રાપ્ત થઈ જાય છે. બીમારને બતાવવાની ઝાઝી જરૂર નથી. જો બીમારનું દિલ ખૂશ કરવાનો હેતુ હોય તો તીમારદારોને કહી દેવું જોઈએ કે તેઓ કોઈ યોગ્ય સમયે બીમારને બાણ કરી આપે કે ફલાણે માણસ આપની ઇયાહત માટે આવ્યો હતો અને તે આપના માટે દુઆ કરે છે.” (આસાન નેકિયા)

ગેરમુસ્લિમની ઇયાહત :

બુખારી શરીફમાં હઝરત અનસ (રદિ.)થી રિવાયત છે

કે એક ચઢૂદી છોકરો હુઝૂર સલ્લવાહુ અલયહિ વ સલ્લમની ખદમત કરતો હતો. તે બીમાર પડ્યો તો હુઝૂર સલ્લવાહુ અલયહિ વ સલ્લમ એની ઇયાદત માટે તશરીફ લઈ ગયા અને તેને ઇસ્લામની દાવત દીધી. તેણે ઇસ્લામ સ્વીકારી લીધો. આપ સલ્લવાહુ અલયહિ વ સલ્લમના સુંદર અખ્લાકે અને એક ખાદિમની ઇયાદત માટે તશરીફ લઈ જવાની વાતે તેને ઇસ્લામની તરફ ખેંચી લીધો.

બીમારને નમાઝની તલ્કીન :

હઝરત અબૂ હુરયરહ (રહિ.) ખયાન કરે છે કે હઝરત રસૂલે ખુદા સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ મારી ઇયાદત માટે તશરીફ લાવ્યા. હું સૂતેલો હતો. મને પેટના દર્દની શિકાયત હતી. હુઝૂર સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમે મને ફરમાવ્યું : “હિ અબૂ હુરયરહ ! શું તમારા પેટમાં દર્દ છે ?” મેં અરજ કરી : “હા, યા રસૂલલ્લાહ (સલ્લવાહુ અલયહિ વ સલ્લમ) !” હુઝૂર સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમે ફરમાવ્યું : “ઊઠો, નમાઝ પઢો, કારણ કે નમાઝમાં શિક્ષા છે.”

(ઇખ્બે માજહ)

નમાઝને હુઝૂર સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમે મુઅ-મિનની મે'રાજ લેખાવી છે અને તેને તવજ્જુહ ઇલલ્લાહ (અલ્લાહ પ્રતિ ધ્યાન કેન્દ્રિત કરવા)નો ખેલતરીન ઝરીયો ગણાવી છે. અલ્લાહ તઆલાના ખંદા જ્યારે નમાઝની નિયત ખાધે છે તો દુનિયાની દરેક ચિંતાથી આઝાદ અને દરેક ગમથી બેપરવા થઈ જાય છે. નમાઝમાં પઢાતી દુઆઓ,

નમાઝના ઇશારા અને હરકતો આ જ જાહેર કરે છે.

આ હદીષે પાકમાં હુઝૂરે અકરમ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમે સદા સાથે રહેનાર પોતાના જલીલુલ કદ્ર સહાબી હઝરત અબૂ હુરયરહ (રદિ.)ને નમાઝનો એક અન્ય ફાયદો બતાવ્યો કે કોઈ ઠઠ્-ગમ હોય યા તકલીફ હોય તો નમાઝ માટે જિલા થઈ જાયો. અલ્લાહ તઆલા તે તકલીફને દૂર કરી દેશે, કારણ કે નમાઝમાં શિક્ષા છે.

હુઝૂરે અકરમ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમની આંખોમાં આંસુ :

હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને ઉમર (રદિ.)એ હુઝૂર સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમની તીમારદારીનો એક વિસ્તૃત બનાવ નકલ કર્યો છે. ફરમાવે છે :

“હઝરત સઅદ ઇબ્ને ઉબાદહ (રદિ.) બીમાર પડયા. રસૂલે અકરમ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ એમની ઇયાદત માટે તશરીફ લઈ ગયા. સહાબએ કિરામ (રદિ.)માંથી હઝરત અબ્દુલ્હમાન ઇબ્ને ઔફ, હઝરત સઅદ ઇબ્ને અબી વક્કાસ અને હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને મસ્જિદ (રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમ) આપની સાથે હતા. જ્યારે હુઝૂર સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ સઅદ ઇબ્ને ઉબાદહ (રદિ.)ની પાસે પહોંચ્યા તો એમને ખેલાન અવસ્થામાં પામ્યા. આપે (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ) પૂછ્યું કે વક્ષાત પામ્યા છે? જવાબ દીધો : હે અદ્લાહના રસૂલ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ!

ના. પછી રસૂલદ્વારે સદ્દેલાહુ અલયહિ વ સદ્દેમે રડી દીધું.”

ત્યાર બાદ હદીષના રિવાયત કર્તાનું ખ્યાન છે કે :

“જ્યારે હાજરજનોએ હુઝૂર સદ્દેલાહુ અલયહિ વ સદ્દેમને આવી હાલતમાં જોયા તો તેઓ પણ રડવા માંડ્યા. હુઝૂરે અકરમ સદ્દેલાહુ અલયહિ વ સદ્દેમે ફરમાવ્યું કે શું તમે સાંભળતા નથી? અલ્લાહ તઆલા આંખોના અશ્રુઓ પર અને હિલના રંજગમ પર કોઈ સજા ફરમાવતો નથી. (અખાનની તરફ ઇશારો કરતાં ફરમાવ્યું) અલબત્ત, આનાથી અઝાબ આપે છે યા રહમ ફરમાવે છે.”

(મુસ્લિમ, ખુબારી)

હુઝૂર નખીએ કરીમ સદ્દેલાહુ અલયહિ વ સદ્દેમના પવિત્ર જીવનના આ ખનાવથી આ યોધપાઠ મળે છે કે હુઝૂર સદ્દેલાહુ અલયહિ વ સદ્દેમે આંસુઓથી રડવા અને હિલથી ગમગીન થવાને એક ક્ષિતરી અને જાઈઝ બાબત લેખાવી. હુઝૂર સદ્દેલાહુ અલયહિ વ સદ્દેમ પોતે પણ ગમગીન થયા અને આંખો અશ્રુભીની થઈ ગઈ તથા પોતાની ઉમ્મતને પણ આ પ્રમાણે ગમનો ઇંજહાર કરવાની છૂટ આપી; પરંતુ જીલની તરફ ઇશારો કરતાં ફરમાવ્યું કે જીલ દ્વારા નીકળેલા શબ્દો અલ્લાહ તઆલાની રહમત અને કરમનો ઝરીયો પણ બને છે અને અઝાબ તથા સજાનું નિમિત્ત પણ. કલિમાતે ખૈર-સારા શબ્દો અલ્લાહ કરીમની રહમતને હાવત આપે છે અને શિકવા-શિકાયતની વાતો તેના અઝાબને આમંત્રણ આપે છે.

હિન્દુ જાતિઓમાં રિવાજ હતો કે મરનારના સિરાણે અને તેની સ્મશાન યાત્રાની સાથે શોકગ્રસ્તો કાચદેસર શોક-પ્રદર્શન કરતા, એક ખાસ અંદાજમાં રડાકૂટ અને માતમ કરતા, છાતીઓ કૂટતા, પોતાનાં માથામાં રાખ નાખતા. કેટલીક જગ્યાએ આ કામ ભાડૂતી લોકો દ્વારા કરાવાતું.

આજે પણ જાહિલોમાં સ્ત્રીઓ એક બીજાના ગળે વળગી વળગીને માતમ કરે છે, આંસુ આવે કે ન આવે, ફિલ રહે થા ન રહે, પણ તેઓ ખુલ્લું અવાજે માતમ જરૂર કરે છે. એ જ કારણે હુઝૂર સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમે ઝખા-નને રહમત અને અઝાબ માટે નિમિત્ત ઠરાવી છે.

ધ્યાદતની મસ્તુન દુઆઓ :

ઉમ્મુલ મુઅમિનીન હઝરત આયશા સિદ્દીકા (રઠિ.)થી રિવાયત છે કે હુઝૂર નબીએ કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમે કોઈ બીમારની પાસે તશરીફ લઈ જતા અથવા કોઈ બીમારને આપની ખિદમતમાં હાજર કરાતો તો આપ આ દુઆ ફરમાવતા :

اَذْهَبِ الْبَاسَ رَبَّ النَّاسِ وَاشْفِ أَنْتَ الشَّافِي
لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاءُكَ شِفَاءً لَا يُغَادِرُ سَقَمًا

અર્થ : હે તમામ લોકોના પરવરદિગાર ! આ બીમારની તકલીફને દૂર ફરમાવી દે અને શિક્ષા અતા ફરમાવ, તું જ શિક્ષા આપનાર છે, તારા સિવાય કોઈની પાસે શિક્ષા નથી,

એવી શિક્ષા અતા ફરમાવ કે બીમારીનો કોઈ અંશ ન
છોડે. (બુખારી શ.)

ઉપરોક્ત દુઆના આ બે વાક્યો પર ખાસ ધ્યાન આપો :

(૧) અઝ્હિબિલ ખા'સ રખન્નાસ....

“ખા'સ”નો અર્થ તીવ્રતા, ઉચ્ચતા, મુસીબત, તકલીફ, નિર્ધનતા અને લડાઈ છે. (મુફરદાતુલ કુર્આન-રાગિબ). જાણે હુઝૂર સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમની દુઆ આવી રહેતી કે હે જગતના પાલનહાર! આ બીમારને ઠરેક પ્રકારની સખતાઈ, મુસીબત અને તકલીફથી છુટકારો આપ.

(૨) ઇશિક અન્તશશાફી...

હે કરીમ મવલા! શિક્ષા તારા જ હાથમાં છે. તું પોતાની કુઠરતથી બીમારને શિક્ષા અતા ફરમાવ. શિક્ષા પણ એવી કે જેના પછી કંઈ ‘સકમ’ (બીમારી) બાકી રહેવા ન પામે.

‘સકમ’ ઠરેક પ્રકારના શારીરિક રોગને કહે છે.

(મુફરદાતુલ કુર્આન-રાગિબ)

હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઈબ્ને અબ્બાસ (રઠિ.) હઝરત રસૂલે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમથી રિવાયત કરે છે કે જ્યારે કોઈ માણસ કોઈ બીમારની ધ્યાનત કરે તો સાત વાર આ દુઆ પઢે :

أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ يَشْفِيكَ ط

અર્થ : તે અલ્લાહ જે પોતે મહાન છે અને મહાન અશ્નો ભાલિક છે, હું તેનાથી સવાલ કરું છું કે તે આપને શિક્ષા અતા કરમાવે. [મુસ્તદરકે હાકિમ, સુનને અબી હાવૂઠ, તિરમિઝી]

આ ટુંકી દુઆને મોઢે યાદ કરી લો, કંઠસ્થ કરી લો.

દુઆ ન તો અરબાબને છોડી દેવાનું નામ છે અને ન તો ઇલાજ તથા સારવારથી મુક્ત થઈ જવાનું નામ છે; બલકે એકમાત્ર શાફીના દરબારમાં બીમારની શિક્ષા અને તાંદુરસ્તી માટે દિલના ખુન્નસથી વિનમ્ર ઇલ્તિબા (અલ્-ય-થના) છે. આ જ કારણે તો સાત વાર પઢવાનું કરમાવ્યું.

રહમતે આલમ સદ્દુદ્દાહુ અલયહિ વ સદ્દમ્મે કરમાવ્યું છે કે જો મૌતનો સમય જ હજી આવ્યો નથી તો અલ્લાહ તઆલા બીમારને આ દુઆની બરકતથી જરૂર શિક્ષા અતા કરમાવી દે છે. [અબૂ હાવૂઠ, તિરમિઝી]

હવે આ કેવી રીતે ખબર પડે કે અંતિમ સમય આવી ગયો છે કે નહિ? જેથી શિક્ષા માંગતા જ રહેવું જોઈએ.

હઝરત સલમાન ફારસી (રઠિ.)થી એમનો પોતાનો બનાવ સાંભળો, કરમાવે છે કે જ્યારે હું બીમાર પડ્યો હતો ત્યારે અલ્લાહના રસૂલ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ

મારી ઈયાદત માટે તશરીફ લાવ્યા. હુઝૂર સદ્લલાહુ અલ-યહિ વ સદ્લમે મારા હકમાં આ દુઆ ફરમાવી :

شَفَى اللهُ سَقَمَكَ وَغَفَرَ ذَنْبَكَ وَعَافَاكَ فِي دِينِكَ
وَجَسَدِكَ إِلَى مَدَّةِ أَجَلِكَ ط

અર્થ : અદ્દાહ તઆલા તમારી બીમારીને શિક્ષા અતા ફરમાવે અને તમારા ગુનાહોને માફ કરી દે અને જીવન પર્યંત તમારા દીન અને તમારા બદનમાં આક્રિયત અતા ફરમાવે.

કેટલી અર્થસભર અને સર્વગ્રાહી (બમિઅ) દુઆ છે ! કેમ ન હોય, અદ્દાહના નખી સદ્લલાહુ અલયહિ વ સદ્લમની મુબારક ઝબાનથી નીકળેલી દુઆ છે. એમાં દુનિયા અને આખિરત, વર્તમાન અને લવિબ્ય, બદન અને રૂહ—મતલબ કે હરેક ચીજની દુઆ છે :

(૧) અદ્દાહ તઆલા બીમારીને શિક્ષામાં તખ્લીફ કરી દે અને તંદુરસ્તી અતા ફરમાવે.

(૨) ગફફાર-સત્તાર ગુનાહોની પર્દાપોશી ફરમાવે, નહિતર અમને દુનિયા અને આખિરતમાં અપમાન સિવાય બીજું શું પ્રાપ્ત થશે ?

(૩) અદ્દાહ તઆલા હરેક બીમારીને રૂહાની અને જિસ્માની બંને રીતે આક્રિયત અતા ફરમાવે. જ્યાં સુધી જીવમાં જીવ છે, આક્રિયત અને તંદુરસ્તી સાથે ઝિંદગી ગુઝરે.

હઝરત ઉસ્માન ઇબ્ને અબીલ આસ (રહિ.)થી રિવા-
યત છે કે એમણે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમને
ઢઢની શિકાયત કરી, જે એમના બઢનના કોઈ ભાગમાં હતી
તો રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમે ફરમાવ્યું :
તમે ઢઢની જગ્યાએ પોતાનો હાથ મૂકો અને ત્રણવાર
બિસ્મિલ્લાહ કહો અને સાતવાર આ દુઆ પઢો :

أَعُوذُ بِعِزَّةِ اللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَحْدُ وَأَحَادِرُ.

અર્થ : હું અલ્લાહ તઆલાની અઝમત અને કુદરતની
પનાહ લઉં છું, તે તકલીફની બુરાઈથી જે હું પામી રહ્યો
છું અને જેનો મને ખતરો છે.

હઝરત ઉસ્માન કહે છે કે મેં આ જ પ્રમાણે કયું તો
અલ્લાહ તઆલાએ મારી તે તકલીફને દૂર ફરમાવી દીધી-
(સહીહ મુસ્લિમ, મઆરિકુલ હદીષ)

કોઈને કંઈ અખમ, ગૂમડું યા કશી તકલીફ થતી તો
આપ એના પર હમ ફરમાવતા. જેમ કે શહાદતની આંગળી
જમીન પર મૂકતા અને પછી આ દુઆ પઢતા :

بِسْمِ اللَّهِ تَرْبَتُ أَرْضُنَا بِرِيقَتِ بَعْضُنَا شَفَى سَقِيمًا
بِإِذْنِ رَبِّنَا ط

અર્થ : “હું અલ્લાહ તઆલાના નામથી બરકત પ્રાપ્ત કરું
છું, આ અમારી જમીનની માટી છે, જે અમારા પૈકી

કોઈના થૂંકમાં લળેલી છે, જેથી અમારા બીમારને અમારા પરવરદિગારના હુકમથી શિક્ષા આપે.” પછી તે જગ્યાએ આંગળી ફેરવતા. (ઝાહુલ મઆહ, મઆરિકુલ હદીષ)

હઝરત આયશા (રહિ.)થી રિવાયત છે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ જ્યારે પોતે બીમાર થતા તો મુઅવ્વઝાત (સૂરએ ઈખલાસ, સૂ. ફલક, સૂ. નાસ) પઢી પોતાની ઉપર હમ ફરમાવ્યા કરતા અને ખૂદ પોતાનો મુબારક હાથ પોતાના બદન પર ફેરવતા. પછી આપ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમને તે બીમારી લાગુ પડી, જેમાં આપની વક્ષાત થઇ તો હું આ જ મુઅવ્વઝાત પઢી આપ પર હમ કરતી, જેમને પઢી આપ હમ ફરમાવ્યા કરતા હતા અને આપ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમનો હાથ મુબારક આપના બદન પર ફેરવતી. (બુખારી, મુસ્લિમ, મઆરિકુલ હદીષ)

નોટ : મુઅવ્વઝાત પઢી હથેળીઓ પર હમ કરવામાં આવે. પછી તેમને માથાથી લઈ પગ સુધી આખા બદન પર ત્રણવાર ફેરવવામાં આવે. (અહકામે મરિયત)

બીમારથી દુઆની દરખવાસ્ત :

હઝરત અનસ (રહિ) રિવાયત કરે છે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમે ફરમાવ્યું : “તમે બીમારોની ઈયાહત કરતા રહો. અને તેમને દરખવાસ્ત કરતા રહો કે તે તમારા માટે અલ્લાહ તઆલાથી દુઆ કરે, કારણ કે બીમારની દુઆ ખેશક મકબૂલ હોય છે અને તેના ગુનાહ

માફ કરી દેવાય છે.”

(અત્તરગીબ વત્તરહીબ)

આ વિષે દ્વિતીય ખલીફા હઝરત ઉમર ફારક (રદિ.)થી પણ એક હદીષ નકલ થઈ છે :

“હઝરત ઉમર ઇબ્ને ખત્તાબ (રદિ.) ખયાન કરે છે કે અલ્લાહના રસૂલ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમે ફરમાવ્યું : જ્યારે તમે કોઈ બીમારની પાસે જાઓ તો તેને તમારા હકમાં દુઆ કરવાની દરખવાસ્ત કરો, કારણ કે તેની દુઆ ફરિશતાઓની દુઆ જેવી હોય છે.” (ઇબ્ને માજહ, મિશકાત શ.)

અલ્લાહુ અકબર, કયાં વહેમી લોકોની આ માન્યતા કે બીમારી એક અજાબ છે તથા ગુનાહોની સજા અને કયાં નબીએ કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમની આ તાલીમ કે બીમાર પર અલ્લાહ તઆલાની પાસ રહમત ઊતરે છે અને તેની દુઆ વિશેષ રીતે મકબૂલ થાય છે. આ કેટલી મોટી બશારત છે કે બીમારના ગુનાહ માફ કરી દેવાય છે અને તેની દુઆ કબૂલ થાય છે, એટલું જ નહિ; બલકે તેની દુઆ ફરિશતાઓની દુઆ સમાન હોય છે, જેથી જ્યારે કોઈ બીમાર પાસે ઇયાદત માટે જાઓ તો તેને પોતાના માટે દુઆની વિનંતી કરો. જાણે બીમારીમાં બંદો ફરિશતાઓની માફક મુસ્તજબુદ્દુઆતનો દરજ્જો પ્રાપ્ત કરી લે છે અને પોતાના પરવરદિગારના અત્યંત મુકર્રબ (નિકટ-વર્તી) બંદાઓમાં શામેલ થઈ જાય છે.

બીમારી અને ઈલાજ

(मुस्लिम-मिश्रित)

(આદુલ મઆદ, અણકામે મરિયત)

હુઝૂરે અકરમ સદ્દુદ્દાહુ અલયહિ વ સદ્દમ ખીમારીની હાલતમાં પોતે પણ દવાનો ઉપયોગ કરમાવતા અને લોકોને

હવા કરવાની સૂચના પણ ફરમાવતા. ઇરશાદ ફરમાવ્યો કે હે ખુદાના બંદાઓ ! હવા કરતા રહો, કારણ કે અદલાહ તઆલાએ એક બીમારી સિવાય હરેક બીમારીની હવા નિયુક્ત કરી છે. લોકોએ પૂછ્યું કે તે એક બીમારી કઈ છે ? ફરમાવ્યું : અતિ વધુ ઘડપણ-ખુદાપો.

(તિરમિઝી, અદુલ મઆદ, અહકામે મરિયત)

હુઝૂર સદ્દહાહુ અલયહિ વ સલ્લમ બીમારને નિષ્ણાત તબીબ દ્વારા ઈલાજ કરાવવાનો અને પરહેઝ કરવાનો હુકમ ફરમાવતા.

(અદુલ મઆદ, અહકામે મરિયત)

હરામ ચીઝોને હવા તરીકે ઉપયોગમાં લેવાની પણ મનાઈ ફરમાવતા અને ઇરશાદ ફરમાવતા કે અદલાહ તઆલાએ હરામ ચીઝોમાં તમારા માટે શિક્ષા મૂકી નથી.

(અદુલ મઆદ, અહકામે મરિયત)

મોતની તમન્ના અને દુઆ કરવાની મનાઈ :

હઝરત અનસ (રહિ.)થી રિવાયત છે કે રસૂલુલ્લાહ સદ્દહાહુ અલયહિ વ સલ્લમે ફરમાવ્યું કે તમારામાંથી કોઈ કશી તકલીફ કે દુઃખદર્દના કારણે મોતની તમન્ના ન કરે અને ન તો મોતની દુઆ કરે. જો રોગ, પીડા અને દુઃખદર્દથી તદ્દન જ મજબૂર થઈ જાય તો આ પ્રમાણે દુઆ કરે :

اللَّهُمَّ أَحْيِنِي مَا كَانَتْ الْحَيَاءُ خَيْرًا لِّي وَتَوَفَّنِي إِذَا
كَانَتْ الْوَفَاتُ خَيْرًا لِّي ۝

અર્થ : હે અલ્લાહ તઆલા ! જ્યાં સુધી મારા માટે ઝિંદગી બેહતર હોય ત્યાં સુધી તું મને જીવંત રાખજે અને જ્યારે મારા માટે મોત બેહતર હોય તો તે સમયે તું મને વક્ષાત આપજે. (બુખારી, મુસ્લિમ, મઆરિકુલ હદીષ)

બીમારીમાં તંદુરસ્તીના સમયના આ'માલનો સવાબ :

હઝરત અબૂ મૂસા અશઅરી (રહિ.)થી રિવાયત છે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલ્લયહિ વ સલ્લમે ફરમાવ્યું : જ્યારે બંદો બીમાર પડે અથવા સફરે જાય અને આ બીમારી યા સફરના કારણે પોતાની ઈબ્રાહત વગેરેના મા'મૂલાત પૂરા કરવાથી મજબૂર થઈ જાય તો અલ્લાહ તઆલાને ત્યાં એના આ'માલ એ જ પ્રમાણે લખવામાં આવે છે, જે પ્રમાણે તે તંદુરસ્તી કે સ્વાસ્થ્યની હાલતમાં અને ઈકામતના જમાનામાં કરતો રહેતો હતો. (બુખારી-મઆરિકુલ હદીષ)

બીમારીની હાલતમાં પઢવાની દુઆ :

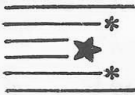
જે માણસ બીમારીની હાલતમાં નીચેની દુઆ આળીસ વખત પઢશે તો જો તે મૃત્યુ પામશે તો તેને શહીદ જેટલો સવાબ મળશે અને જો સારો-તંદુરસ્ત થઈ જશે તો તેના તમામ ગુનાહ માફ કરી દેવાશે :

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ

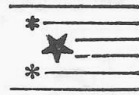

અને જો બીમારીની હાલતમાં નીચે ટાંકેલી દુઆ પઢશે
અને વક્ષાત પામશે તો એને દોઝખની આગ લાગશે નહિ :

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ اللَّهُ أَكْبَرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ
لَا شَرِيكَ لَهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ
الْحَمْدُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ
(તિરમિઝી, નસાઈ, ઇબ્ને માજહ)

સમાપ્ત

نافرمان کو فرماں بردار بنانے کا وظیفہ

اولاد یا جو کوئی نافرمان ہو اسے
فرمانبردار بنانے کے لئے حسب ذیل آیت
کریمہ ۵۰۵ مرتبہ ہر روز بعد العشاء اکیس
روز تک پڑھیں، انشاء اللہ وہ فرماں بردار
بن جائیں گے۔

رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا
ذُرِّيَّتًا قَرَّةً اَعْيُنٍ وَاجْعَلْ لَنَا
لِلْمُسْتَقِينَ اِمَامًا - (پارہ ۱۹ الفرقان آیت ۸۲)